

« شرط اصلی ظهور و ارث انبیاء الهی و آخرین منجی بشریت » چیست؟

وقتی « حضرت زکریا » علیه السلام به سن « کهولت » رسید از اینکه به خاطر « نازا » بودن همسرش فرزندی نداشت تا « متولی » امور مردم باشد نگران شد و این مسئله را « پنهانی » با خداوند مطرح کرد و از خداوند تقاضا نمود « وارثی » برای « نبوت خود و خاندان حضرت یعقوب » علیه السلام مقدر فرماید:

ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا (۲) إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا (۳) قَالَ: رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا (۴) وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا (۵) يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا (مریم/۶)

(گفت خدایا استخوانم سست و مویم سپید شده و هرگز در دعا ناامید نبوده‌ام و بعد از خود برای مردمم نگرانم و زحم نازاست لذا از نزد خود وارثی به من بده تا نبوت را از من و از خاندان یعقوب ارث برد و او را خدایا؛ محبوب گردان.) خدا تقاضای آن حضرت را پذیرفت و به او فرمان داد تا به « مردم » بگوید « صبح و شام منزّه شوید »:

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ: سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا (مریم/۱۱)

از این فرمان الهی معلوم می‌شود که اگر مردم بخواهند « لایق ظهور منجی رهائی‌بخش » شوند و در پیروزی « حق » علیه « باطل » سهیم باشند باید « دائماً » و فقط « خود » را « منزّه و پاک » کنند. زیرا « ذهن آلوده و دست‌خورده » بشر پذیرای هیچ « حقیقتی » نیست و هیچ « زایش نابی » ندارد. امروز « ذهن » افراد بشر مورد تهاجم اوهام و تخیلات پوچ و إلقائات نفسانی و زبانه‌های شیطانی است، لذا مردم با این ذهن « آلوده و آشفته » هرگز نمی‌توانند « مدافع حق » و « لایق ولی الله الأعظم » باشند. پس امر « سَبِّحُوا » (تسبیح کنید) خطاب به « مردم تشنه ظهور و ارث همه انبیاء » است زیرا در « پاکی » خداوند شکی نیست اما این مردم ظاهراً منتظرند که باید خود را « پاک » و با پاکی او « هماهنگ » کنند. لذا « منتظرین ظهور » باید هر صبح و شام (زمانی که خلق را نمی‌بینند) « زبانه‌های ذهنی » را از خود دور و از هر « ناحقی » خود را پاک کنند و « جدید » شوند تا خداوند آنها را به « مقام باکره بودن » برساند:

إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً (۳۵) فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا (واقعہ/۳۶)

(ما آنها را به شکل « جدیدی » پدید آورده‌ایم * و آنها را دست نخورده و پاک قرار دادیم.)

جالب اینکه « رزق بهشتیان » نیز در زمان « بُكْرَةً » که ریشه در « باکره » بودن دارد إفاضه می‌شود:

... وَ لَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا (مریم/۶۲)

« خدایا؛ ما را در مسبح بودن و مبارزه با همه آلودگی‌ها یاری فرما تا لایق ظهور آخرین حجت باشیم. »